

Folketingets Energipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 14. april 2009
J. nr.

Energipolitisk Udvalg har i brev af 24. marts 2009 stillet mig følgende spørgsmål vedrørende L 3, som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 41:

”Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 23. marts 2009 fra Dansk Energi, jf. EPU L 3 - bilag 15.”

Svar:

Jeg har noteret mig, at Dansk Energi har den opfattelse, baseret på oplysning fra nogle enkelte selskaber, at reglerne om indregning af investeringerne i kabellægning og reglerne om afvikling af merforrentning, som de fremgår af udkastet til ændringsforslag, der har været i høring, men ikke er fremsat, samlet set vil betyde en stigning i tarifferne på mindre end 1 øre pr. kWh. Jeg kan oplyse, at 1 øre pr. kWh betyder, at forbrugerne årligt skal betale 350 mio. kr. mere.

Dansk Energi udtrykker bekymring over, at finanskrisen og den generelle økonomiske udvikling vil kunne betyde, at der kan være problemer med at finansiere kabellægningen.

Jeg vil gerne understrege, at det ændringsforslag til L 3, som har været i høring men endnu ikke er fremsat sikrer, at selskaberne får dækket alle meromkostninger, inkl. forrentning, til kabellægning af luftledningsnettet. Projekterne er dermed økonomisk rentable. Det er således ikke korrekt, når Dansk Energi sammenkæder virksomhedernes evne til at opnå finansiering af deres projekter med lovforslaget. Finansieringsmulighederne hænger først og fremmest sammen med virksomhedernes soliditet. Jeg finder det derfor nødvendigt at kende udviklingen i kapitalforholdene siden 2005, hvor virksomhederne fik frigivet den tidligere bundne kapital. Jeg kan oplyse, at jeg på den baggrund har bedt Energistyrelsen om at gennemføre en analyse af kapitalforholdene i branchen.

Jeg har endvidere noteret mig, at Dansk Energi anerkender, at selskaberne har benyttet et hul i lovgivningen til at skaffe sig højere indtægter, og at Dansk Energi anbefaler, at dette hul lukkes via en ændring af bekendtgørelsen.

Det vil ikke være hensigtsmæssigt at søge at lukke hullet via en ændring af bekendtgørelsen i stedet for en præcisering i loven, idet det vil indebære en risiko for, at ændringen vil blive anfægtet, og at der derfor først vil kunne skabes klarhed efter flere år, således som det f.eks. er sket omkring Energitilsynets administration af forsyningspligtreguleringen.

Som eksempel på de lange forløb kan jeg oplyse, at Dansk Energi har påklaget Energitilsynets administration af de tidligere priskontrolbestemmelser af forsyningspligtselskaberne, der gjaldt frem til 1. januar 2005. Energiklagenævnet stadfæstede Energitilsynets afgørelse. I december 2006 påklagede Dansk Energi klagenævnets afgørelse til Østre Landsret. Den 29. september 2008 hævede Dansk Energi dog sagen, inden retten nåede at behandle sagen.

Dansk Energi har derefter på vegne af en række virksomheder påklaget Energitilsynets administration af de nye priskontrolbestemmelser, der trådte i kraft den 1. januar 2005. Også i denne sag stadfæstede Energiklagenævnet tilsynets afgørelse.

Begge eksempler viser, at det såvel af hensyn til virksomhedernes retsstilling som til myndighedernes administration er nødvendigt at sikre et klart hjemmelsgrundlag, således som det netop tilstræbes med lovforslaget.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard